

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.674/2015/3.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2016. január 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2015. szeptember 30. napján kihirdetett 4.B.551/2015/3. számú ítéletét helybenhagyja.

vádlott születési helye:.

A másodfokú eljárásban 6350 (hatezer-háromszázötven) Ft vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

vádlottat a Debreceni Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott, és a (8) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés bűntettében. Ezért öt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetésből való feltételes szabadságra bocsáthatóságról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költségről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett fellebbezett.

vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.386/2015/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján, nyilvános ülésen bírálta el.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést és az átiratában foglaltakat fenntartva a kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás súlyosítását indítványozta.

A vádlott védője elsősorban az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodsorban pedig végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását kérte. A vádlott nem élt felszólalási jogával.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján, teljes terjedelemben felülbírált. A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alaposággal, részletesen, a perrendi szabályok szerint folytatta le.

Nem észlelt az ítéltábla a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a vádlott egyéb bizonyítékok által is alátámasztott, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására alapítva, helyes és hiánytalan tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdése értelmében, a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak.

A vonatkozó törvényhelyek és a bírói gyakorlat elemzését követően helytállóan foglalt állást abban, hogy a vádlott önkéntes eredmény elhárítása folytán a kétségtelenül megállapítható emberölés büntetnének kísérlete helyett a cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntetnének minősül. Okszerűen mutatott rá, hogy az ok folyamatot a vádlottnak az az önkéntes tevékenysége szakította meg, hogy mentős foglalkozású szomszédját kérte meg a mentők és a rendőrség értesítésére, amely szükségszerűen vezetett a bűncselekmény eredményének, azaz a sértett halálának az elmaradásához.

Az első fokon eljáró bíróság helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és azokat, összevetve a büntetéskiszabás egyéb elveivel, a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is.

A büntetéskiszabás során a bíróság számára a kiindulópontot a törvény különös részében meghatározott büntetési tételkeret adja meg.

Kétségtelen, hogy a vádlott büntetett előélete súlyosabb büntetés alkalmazását indokolná. Tekintettel azonban elsősorban a vádlott tényfeltáró, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására, valamint őszinte megbánására és a sértettel helyreállított kapcsolatára, az ítéltábla megítélése szerint az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének súlyosítása csupán kisebb mértékben lenne indokolt, amelyre azonban a Be. 371. § (2) bekezdésének figyelembe vételével nem kerülhet sor.

Az irányadó tételkeret alsó határához közeli tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés kellőképpen szolgálja a megjelölt büntetés kiszabási elveket és szempontokat.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítására, a lefoglalt dolgokra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Debrecen, 2016. január 13.

. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

. Gömöri Olivér sk.. Háger Tamás sk.
előadó bíró bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 4.Bf.551/2015/3. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2016. január 13.

Dr. Elek Balázs sk.
tanácselnök

A kiadmány hitelül:

Kiadó.